

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/77/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220010045
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6220010045.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného N. G. za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. b/, f/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. 04. 2022, konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 10T/17/2020, zo dňa 17.05.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1, 3 písm. d/, e/ Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 10T/17/2020 zo dňa 17.05.2021 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám u k l a d á obžalovanému N. G., nar. XX.XX.XXXX, podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. k/, l/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. súd podmienene o d k l a d á výkon trestu odňatia slobody a súčasne ukladá probačný dohľad nad jeho správaním, ktorý bude vykonávať probačný a mediačný úradník Okresného súdu Veľký Krtíš.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. u s t a n o v u j e obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. u k l a d á obžalovanému povinnosť ospravedlniť sa U. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. kamennom moste XX, X..

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 10T/17/2020, zo dňa 17.05.2021 bol obž. N. G. uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. b/, f/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. f/ Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. e/, f/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil tým, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ nezisteným spolupáchateľom dňa 15. 06. 2017 asi 0 10.00 h potom, ako spoločne prišli k rodinnému domu v obci X., na ul. P. M. U. č. XX/XX, bez oprávnenia a súhlasu užívateľa rodinného domu vošli cez zatvorenú, neuzamknutú vstupnú bránu na dvor oploteného pozemku jeho rodinného domu, následne vošli cez zatvorené, neuzamknuté vchodové dvere do kuchyne uvedeného rodinného domu, kde tam sa nachádzajúceho imobilného (bez ľavej nohy) užívateľa domu t. č. nebohého L. Y. ho N. G. zahováral pod zámienkou rozmenenia finančnej hotovosti a zároveň druhý doposiaľ nestotožnený páchatel nepozorovane vošiel do vedľajšej miestnosti - obývačky, odkiaľ zo stolíka vedľa postele odcudzil červenú obálku s finančnou hotovosťou 850,- Eur a bielu obálku s občianskym preukazom a kartou poistenca t. č. už nebohého L. Y. a následne z domu N. G. s doposiaľ nezisteným páchatelom odišli na doposiaľ nestotožnenom motorovom vozidle nezisteného evidenčného čísla a takýmto konaním t. č. už nebohému L. Y., naposledy trvale bytom X., ul. P. M. U. č. XX/XX v zastúpení dcéry U. I. spôsobili celkovú škodu vo výške 850,- Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m) a h), § 38 ods. 2, 4, § 41 ods. 1 na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace nepodmienečne. Súčasne ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) sa zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej U. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. M. U. XX, X., škodu vo výške 850,- Eur.

Svoje rozhodnutie o uznaní viny prvostupňový súd odôvodnil tým, že hoci obž. N. G. vinu v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní odmietal, usvedčovaný bol predovšetkým na základe rekognície, ktorej sa zúčastnil svedok N. a poškodený Y., ktorí obaja pri rekognícii zhodne uviedli, že ho opoznávajú na fotografii. Ďalej svedok N. v rámci rekognície a aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že išlo o osobu sediacu v dodávke. Samosudca pritom neakceptoval námietky obžalovaného v prípravnom konaní, ani na hlavnom pojednávaní o ohľadne legality rekognície, ktoré obe rekognície považoval prvostupňový súd za zákonné a legálne. Vo vzťahu k údajom manželky a sestry obžalovaného ohľadne vlastníctva bielej dodávky a ohľadne zdržiavania sa obžalovaného v kritickom čase na území Maďarska, v tejto súvislosti považoval tieto výpovede za nepravdivé a nevierohodné, i vzhľadom na termín (pondelok), kedy sa mala oslava uskutočniť. S poukazom potom na výpoveď poškodeného, ktorý opoznal obžalovaného podľa fotodokumentácie, dospel prvostupňový súd k záveru, že i sám obžalovaný bol v dome poškodeného. Z uvedených dôvodov sa preto prvostupňový súd v plnom rozsahu stotožnil s právnou kvalifikáciou konania, kde poškodený bol osoba vyššieho veku a rovnako tak osoba zdravotne ťažko postihnutá.

V súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu samosudca v odôvodnení rozsudku konštatuje, že prihliadol v prípade obžalovaného na dve prirážajúce okolnosti a to že už bol v minulosti súdne trestaný tak, ako to vyplýva z odpisu z RT v Maďarskej republike a že v danom prípade sa dopustil viacerých trestných činov. Samosudca v prípade obžalovaného poľahčujúcu okolnosť nezistil. Z uvedeného dôvodu preto došlo k modifikácii základnej trestnej sadzby vzhľadom na prevahu prirážajúcich okolností, kde uložil obžalovanému trest na spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby a to s poukazom na motív, spôsob spáchania činu a všetky okolnosti prípadu. Vzhľadom na to, že obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trest odňatia slobody, zaradil obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V neposlednom rade v zmysle ust. § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej U. I. škodu vo výške 850,- € s tým, že sa nestotožnil s názorom obhajoby, že škoda nie je správne vyčíslená a nebola súčasťou dedičského konania.

Proti tomuto rozsudku priamo do zápisnice z hlavného pojednávania podal odvolanie obžalovaný s tým, že neskôr toto odvolanie doplnili obaja obhajcovia obžalovaného.

Vzhľadom na zásadnú zmenu stanoviska obžalovaného k vine, ktorú obžalovaný uskutočnil prostredníctvom svojho obhajcu pred uskutočnením verejného zasadnutia, považoval krajský súd za právne irelevantné len to, že ide výlučne o odvolanie do trestu.

Dňa 27.01.2022 obdržal Krajský súd v Banskej Bystrici okrem ospravedlnenia obžalovaného súčasne i žiadosť o odročenie verejného zasadnutia v predmetnej trestnej veci, ktoré verejné zasadnutia sa mala uskutočniť dňa 27.01.2022 s tým, že obžalovaný sa rozhodol urobiť na verejnom zasadnutí vyhlásenie o svojej vine a uhradiť spôsobenú škodu a preto požiadal o odročenie termínu verejného zasadnutia s tým, že do nového termínu verejného zasadnutia mieni obžalovaný škodu v plnej výške uhradiť a na najbližšom verejnom zasadnutí urobiť vyhlásenie. Z uvedeného dôvodu bolo verejné zasadnutie odročené, pričom v priebehu odročenia verejného zasadnutia obhajca obžalovaného predložil krajskému súdu dňa 01.03.2022 fotokópiu poštového poukazu, z ktorého vyplýva, že škodu vo výške 850,- € obžalovaný poškodenej uhradil.

Na verejnom zasadnutí dňa 11.04.2022 obžalovaný uviedol, že svoje konanie ľutuje, priznáva sa, že spravil skutok, ktorý je v obžalobe a škodu uhradil, pričom platba, ktorá je uvedená na poštovom poukaze, prebehla bez problémov. Súčasne sa na verejnom zasadnutí chcel ospravedlniť obžalovaný poškodeným.

V záverečnom návrhu obhajca obžalovaného, vzhľadom na zásadné stanovisko obžalovaného a na skutočnosť, že škoda bola uhradená, navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a aby uznal obžalovanému dve poľahčujúce okolnosti a to, že sa doznal a oľutoval skutok a taktiež zaplatil spôsobenú škodu a aby následne obžalovanému uložil trest odňatia slobody, ktorý nie je spojený s reálnym výkonom trestu.

Intervenujúca prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí prehlásila, že akceptuje tieto dve poľahčujúce okolnosti, t. j. doznanie a oľutovanie a nahradenie škody, avšak navrhla, aby bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vzhľadom na závažnosť konania.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd, vzhľadom i na zmenu postoja obžalovaného vo vzťahu k zavineniu, dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

V prvom rade treba konštatovať, že doznanie a oľutovanie skutku je významná poľahčujúca okolnosť, ktorú môže obžalovaný uskutočniť nielen v priebehu prípravného konania, resp. hlavného pojednávania, ale aj v rámci odvolacieho konania, t. j. i v konaní pred odvolacím súdom. V danom prípade obžalovaný pred odvolacím súdom sa doznal a svoje konanie účinne oľutoval. Súčasne obžalovaný i nahradil spôsobenú škodu a vyjadril ochotu ospravedlniť sa poškodenej. Všetko toto sú významné skutočnosti, ktoré pri rozhodovaní o treste je potrebné vziať v úvahu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

S poukazom na zmenu pomeru poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností vo vzťahu k prvostupňovému rozsudku, krajský súd konštatoval, že pomer poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností bol 2:2, a preto obžalovanému bol ukladaný trest v rozpätí základnej trestnej sankcie v rozmedzí od 3 rokov do 10 rokov.

Obžalovaný bol doposiaľ 5-krát súdne stíhaný v Maďarskej republike za menej závažnú trestnú činnosť, kde naposledy bol trestne stíhaný v roku 2015 za skutok spáchaný v roku 2012. Ide teda o staršie odsúdenia, pričom obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Vo vzťahu k navrhovanému nepodmienečnému trestu, ktorý navrhol v záverečnom návrhu krajský prokurátor, krajský súd poznamenáva, že ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody musí byť ultima ratio, t. j. posledná možnosť. Vždy je povinnosťou súdu vysporiadať sa so skutočnosťou, či uloženie alternatívneho trestu nemôže lepšie naplniť účel trestu i vo vzťahu k poľahčujúcim a prítiažujúcim okolnostiam, motívu konania, ako aj správania sa obžalovaného. V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na zmenu postoja obžalovaného pred verejným zasadnutím, nie je potrebné obžalovanému ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody a že v danom prípade možno uložiť trest uložený na samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 3 rokov a možno tiež trest podmiennečne odložiť na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, za súčasného uloženia obmedzenia, resp. povinnosti a to ospravedlniť sa poškodenej v priebehu plynutia skúšobnej doby. Takto uložený trest považuje krajský súd za zákonný a spravodlivý a za trest, ktorý môže naplniť svoj účel a to nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie.

S poukazom na hore uvedené dôvody senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol pomerom hlasov 3:0 tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.